KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/2072

af 27. september 2023

om ophævelse af den antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, der indførtes ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]), særlig artikel 14, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet indførte ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien ([2]) (»den oprindelige forordning«). Forordningen trådte i kraft den 27. november 2013.

(2) Den 15. september 2016 afsagde Den Europæiske Unions Ret (»Retten«) domme i sagerne T-80/14 ([3]), T-111/14 til T-121/14 ([4]) og T-139/14 ([5]) (»dommene«) og annullerede artikel 1 og 2 i den oprindelige forordning, i det omfang de vedrører sagsøgerne i de pågældende sager (»de pågældende eksporterende producenter«) ([6]). Rådet for Den Europæiske Union havde oprindeligt appelleret dommene, men efter Rådets afgørelse i 2018 om at trække sine appeller tilbage blev dommene endelige og bindende fra datoen for deres afsigelse.

(3) Den 26. oktober 2016 vedtog WTO's tvistbilæggelsesorgan panelrapporten, som ændret ved appelorganets rapport (»rapporterne om Argentina«), i tvisten om Den Europæiske Unions antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina (DS473) ([7]). Rapporterne viste bl.a., at den omkostningsjustering, som EU foretog, da den indførte antidumpingtold på biodiesel med oprindelse i Argentina, var uforenelig med WTO-reglerne.

(4) Den 18. september 2017 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 ([8]) om gennemførelse af tvistbilæggelsesorganets konklusioner i DS473 og ændring af den oprindelige forordning for så vidt angår importen fra Argentina (»ændringsforordningen«).

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

([2]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315 af 26.11.2013, s. 2).

([3]) Sag T-80/14, PT Musim Mas mod Rådet.

([4]) Sag T-111/14, Unitec Bio SA mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-112/14 til T-116/14 og T-119/14, Molinos Río de la Plata SA m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-117/14, Cargill SACI mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-118/14, LDC Argentina SA mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet for Den Europæiske Union.

([5]) Sag T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet for Den Europæiske Union.

([6]) De argentinske eksporterende producenter Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) og de indonesiske eksporterende producenter PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

([7]) WTO, appelorganets rapport, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R af 6. oktober 2016 og WTO, panelrapporten, WT/DS473/R af 29. marts 2016.

([8]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18. september 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 9).

(5) Den 28. februar 2018 vedtog tvistbilæggelsesorganet også panelrapporten i sagen om EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Indonesien (DS480) (»rapporten om Indonesien«) ([9]). Hverken Indonesien eller EU appellerede denne rapport, hvis vigtigste konklusion var den samme som i DS473, navnlig at den omkostningsjustering, som EU foretog, for så vidt angår importen fra Indonesien, var uforenelig med WTO-reglerne.

(6) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1570 ([10]) afsluttede Kommissionen proceduren vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og ophævede gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013.

(7) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1570 gav Kommissionen toldmyndighederne anvisning om, at den endelige antidumpingtold, der er betalt i medfør af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 på importen af biodiesel fra Argentina og Indonesien, og den midlertidige told, som er blevet endeligt opkrævet i henhold til artikel 2 i samme forordning, tilbagebetales eller udlignes, i det omfang den vedrører den import af biodiesel, der blev solgt med henblik på eksport til Unionen af de eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, der med held havde anfægtet den oprindelige forordning i Retten ([11]): På den anden side fandt Kommissionen, at den antidumpingtold, der er blevet pålagt andre virksomheder, er blevet opkrævet lovligt i henhold til EU-retten og ikke bør godtgøres eller fritages. Anmodninger om tilbagebetaling eller udligning skal indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med de gældende toldbestemmelser.

(8) Den 22. juni 2023 fastslog Domstolen i sag C-268/22, Vitol mod Belgische Staat ([12]) vedrørende en anmodning om præjudiciel afgørelse under artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) fra Nederlandstalige rechtbank eerste aanleg Brussel, at gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578, er ugyldig. Domstolen bemærkede navnlig, at der skal drages alle konsekvenser af de konstateringer, som både Retten og Kommissionen selv har foretaget efter genoptagelsen i maj 2018 af antidumpingundersøgelsen vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien ([13]).

(9) I henhold til artikel 266 i TEUF skal EU-institutionerne gennemføre de til opfyldelse af Rettens domme nødvendige foranstaltninger.

(10) Kommissionen mindede om, at gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret, blev ophævet med virkning fra den 20. oktober 2018 ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1570. Dommen i sag C-268/22 har imidlertid den virkning, at den oprindelige forordning, som ændret i 2017, erga omnes og ex-tunc, bliver ugyldig. Afgørelsen finder med andre ord anvendelse på alle parter, og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret, anses for ugyldig fra den dato, hvor den trådte i kraft, for så vidt angår alle parter.

(11) Kommissionen fandt, at de fejl, som Retten konstaterede, ikke kan afhjælpes, således at en korrekt anvendelse af reglerne ikke kunne berettige en genindførelse af foranstaltningerne. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578, ophæves derfor i sin helhed med virkning fra den 27. november 2013. Desuden ydes der godtgørelse af eller fritagelse for endelig told, der er betalt, og midlertidig told, der er opkrævet i henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret, i overensstemmelse med gældende toldlovgivning. Det følger navnlig heraf, at erhvervsdrivende, der har betalt denne told, i princippet kun kan gøre krav på godtgørelse heraf, hvis og i det omfang den frist på tre år, der er fastsat til dette formål i EU-toldkodeksens artikel 121, stk. 1, litra a), ikke er udløbet. Det forhold, at forordning (EU) nr. 1194/2013 er blevet erklæret ugyldig (herunder med virkning erga omnes), ville ikke udgøre en uforudseelig omstændighed eller force majeure, der giver mulighed for en forlængelse af denne periode i henhold til artikel 121, stk. 1, andet afsnit, i EU-toldkodeksen.

([9]) WTO, panelrapporten, WT/DS480/R af 25. januar 2018.

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1570 af 18. oktober 2018 om afslutning af proceduren vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 (EUT L 262 af 19.10.2018, s. 40).

([11]) Se fodnote 6 ovenfor.

([12]) Dom af 22. juni 2023, VITOL, C-268/22, ikke offentliggjort, ECLI:EU:C:2023:508.

([13]) Ibidem, præmis 71.

(12) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([14]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Antidumpingtolden på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578, ophæves med virkning fra den 27. november 2013.

2. Der ydes godtgørelse af eller fritagelse for enhver antidumpingtold, der er betalt i henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578, i overensstemmelse med gældende toldlovgivning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).